

holdes den Længstlevende flere Gaarde, dog maa Sidstnævnte ogsaa kunne beholde den Gaard, som er tillagt en ikke fuldmyndig Søn eller en Datter, indtil han bliver fuldmyndig og hun gift, hvorved det imidlertid i Overensstemmelse med § 10 bliver at iagttage, at i det Tilfælde, hvor Enken gifter sig paany, ikke Fuldmyndighed, men alene Myndighed udtræves, for at vedkommende Søn skal sættes i Besiddelse af Gaarden. Endelig kan det Foransførte være til Hinder for, at den Længstlevende beholder de flere Eiendomme, der kunde tilfalde den som Boeslod efter Loven.

(Vedtaget med 15 St.)

§ 15.

En Enke, der eier en Selveiergaard, kan i Gæt og Alt udøve den Testationsfrihed, som ved denne Lov hjemles.

Imidlertid kan den Enke eller Enkemand, som henstodder i uskiftet Bo efter den Afdøde, uden at der, medens denne levede, er gjort nogen testamentarisk Anordning om Gaarden, ikke benytte den nævnte Testationsfrihed anderledes, end at den Afdødes Arvinger maa beholde den allerede faldne Fædrenes eller Mødreneary ufranket.

(Vedtaget med 15 St.)

§ 16.

Det staaer ogsaa en Selveier frit for, under de sædvanlige Testationsformer, at oprette et Testament af det Indhold, som denne Lov hjemler.

(Vedtaget med 15 St.)

§ 17.

Har vedkommende Selveier ikke i levende Live taget Bestemmelse om, hvorledes med Eiendommen efter hans Død skal forholde, og Eiendommen kommer paa Skifte, da skal den udlægges til et af den Afdødes Børn, eller een af hans Arvinger, for den Sum, hvorom Arvingerne under Skiftet maatte kunne blive enige. Dersom ingen Overenskomst i saa Henseende mellem Arvingerne tilveiebringes, bliver Eiendommen ved offentlig Auction at

bortfælge, og Provenuets Skifte efter Lovens Bestemmelser.

(Vedtaget med 15 St.)

§ 18.

For Fremtiden skal det ikke være tilladt, ved Kjøb og Salg eller paa Arvefifte, at udskytte Jord i mindre Dele, end hele Gylben, samlet saavel i Bo som i Gaage.

Dersom alt det Jordegods, som paa et Arvefifte kommer til Deling, ikke kan udlægges til Arvingerne, uden at en Deel af Jorden bliver udskyttet i mindre Dele, end en heel Gylben, og Arvingerne ikke kunne blive enige om, hvem af dem der skal overtage saadanne Jordparceller, skulle disse bortfælges ved offentlig Auction, og Beløbet for samme udlægges til de vedkommende Arvinger.

(Vedtaget med 17 St. imod 2 St.)

§ 19.

Fremdeles skal det herefter være forbudt, ved Kjøb Salg eller paa anden Maade at skille de til Jordegodsset efter de gjældende Bestemmelser knyttede Herligheder fra samme.

(Vedtaget med 17 St. mod 2 St.)

§ 20.

For at et stedfundet Salg eller Magefifte af nogen Jord eller en imellem myndige Arvinger stedfunden Arvedeling, som har Jordegods til Gjenstand, kan have Retsgyldighed, skal der i forstævnte Tilfælde være udstedt et skriftligt Skjøde eller Magefistebrev og i sidstnævnte Tilfælde et imellem Arvingerne oprettet skriftligt Dokument, indeholdende fuldstændige Oplysninger om, hvorledes Jorden er deelt imellem dem, hvilke Documenter skulle være indleverede til Thinglæsning inden den i N. L. 5—3—39 fastsatte Tid.

(Vedtaget med 17 St. imod 2 St.)

§ 21.

Den ved N. L. 5te Bogs 3die Capitel, samt ved Forordningen af 14de Jannar 1771 og Forordningen af 14de Januar 1829 hjemlede Dodelsløsningsret skal ophøre, saa at den efter Udgangen af Aaret 18 . . ikke længer skal kunne gjøres gjældende.

(Vedtaget med 15 St. imod 1 St.)